

ΜΗΧΑΛΗΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΑ

Ἄνωθεν τοῦ κονιορτοῦ τῶν δρόμων καὶ τοῦ δροσιστικοῦ τῶν λαρύγγων μας, ἄνωθεν τῶν ὑπονόμων καὶ τῶν ὀχετῶν καὶ τῶν δεξαμενῶν, ἄνωθεν τῶν πλατειῶν, τῶν πολυφώτων, τῶν δειροστοιχιῶν καὶ τῶν θεάτρων, ἄνωθεν τοῦ πεμπτημορίου τῶν δανειστῶν τοῦ Δήμου καὶ τῶν Καταστημάτων τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὑπάρχει ὁ γλυκύτερος, γαλανώτερος, ποιητικώτερος, καλλιτεχνικώτερος οὐρινὸς τοῦ κόσμου, ὁ Ἑλληνικὸς οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς οὗτος εἶνε τὸ ἔθνος, εἶνε τὸ μέλλον μας, εἶνε ἡ πατρίς, εἶνε τὸ Πανελλήνιον. Οἱ δῆμοι εἶνε αἱ μεγάλαι τῆς Ἑλλάδος οἰκογένειαι καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐταὶ ἀποτελοῦσι τὸ ἔθνος καὶ ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων εἶνε ἡ πρώτη οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ὁποίας ἔρχονται καὶ φιλοξενοῦνται περιοδικῶς ὁ λαὸς αἱ ἄλλαι, ἀνταλλάσσουσαι τὸν ἀδελφικὸν ἄρτον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγγενείας. Πρόκειται νὰ ἐκλέξωμεν νέον ἄρχοντα τῆς οἰκογενείας αὐτῆς. Τίς θὰ τὴν διευθύνῃ; Τίς θὰ τὴν ἐμπνέῃ; Τίς θὰ τῇ ὑπαγορεύῃ τὸν νόμον; Τίς θὰ ἔχῃ τὸ πρόσταγμα τῆς ἀνατροφῆς; Τίς θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ὑπάρξεώς της; Τίς θὰ τὴν συντηρήσῃ ἐν τῇ δόξῃ τῆς τιμῆς; Τίς θὰ φροντίζῃ περὶ τῶν τέκνων της; Τίς θὰ τὴν φρονιματίζῃ; Καὶ τίς θὰ κρατῇ τὴν σημαίαν της; Δὲν εἶνε ζήτημα καθαρῶς ἀθηναϊκόν· εἶνε ζήτημα καθαρῶς πανελληνιον. Εἶδετε μουσικὴν ὀρχήστραν μετὰ τοῦ διευθύνοντος αὐτὴν διὰ τοῦ μαγικοῦ ἐκείνου ραβδίου, ὅπερ ὁπότεν κρατῇ Στράους ἢ Ροσίνης, Βέρδης ἢ Βάγνερ, τὰ ἀποτελέσματα εἶνε ἄλλα, ἂν καὶ τὰ ὄργανα ἦνε τὰ αὐτά; Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων εἶνε ὁ διευθύνων τὴν μεγάλην πολυσύνθετον ὀρχήστραν τῶν δὲν ξέρω πόσων δῆμων τοῦ Κράτους. Αἱ Ἀθηναὶ διδοῦν τὸν τόνον· ἐξ Ἀθηνῶν φεύγει τὸ σύνθημα· εἰς τὰς Ἀθήνας ζητεῖται τὸ πρότυπον· ἐν ταῖς Ἀθήναις ὑψοῦται ἀκόμη, ἂν καὶ ἀόρατον, τὸ καὶ ἀπὸ Σουνίου δρατὸν ἄγαλμα τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς, θεᾶς τῆς ἑλληνικῆς σοφίας, θεᾶς τῆς ἑλληνικῆς ἀνδρείας.

Πρόκειται λοιπὸν περὶ τῆς τύχης τῶν Ἀθηνῶν, ἣν μίᾳ ὥμῃς ἐκμεταλλεῦται, χρηματιστῶν, κερδοσκοπῶν, ἀπατεώων ἄνεστῶν, ἀναισθητῶν, ἀπατρίδων, αἰσθημα κεκτημέ-

νων τὸν παρᾶν, θεὸν τὸ χρῆμα, ἰδανικὸν τὸν χρυσόν, ὄργανον τὴν ἀπάτην, μέσον τὴν ληστείαν, σκοπὸν τὴν ἡδονήν, δύναμιν τὴν διαφθοράν, χαρὰν τὴν ἐλάττωσιν, τὴν ταπεινώσιν, τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ἔθνους, θέλει διὰ παντὸς μίαν νὰ κατακτῆται, νὰ κάμῃ ἰδικόν της, νὰ τῆς τυπώσῃ τὴν ἄσμιμον σφραγίδα της καὶ ἀφοῦ τὴν στιγματίσῃ ν' ἀρχίσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν διὰ μίαν τετραετίαν τὸ πρῶτον, διὰ νέαν τετραετίαν τὸ δεύτερον, καὶ δι' ἄλλην τετραετίαν τὸ τρίτον, ἕως ὅτου τὴν ἐξάντλήσῃ, τὴν κάμῃ τσίπουρον καὶ λαβοῦσα αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἄκρας πετάξῃ εἰς τοὺς ἀποθέτας ὡς σκύβαλον, μουρμουρίζουσα εἰς τὰ χεῖλη της τὸ : καλῶς μ' ἐβόλψε ἢ ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ πολυπόθητος δι' αὐτοὺς ἢ διὰ τὰ τέκνα των χώρα καὶ παραδώσῃ εἰς ἐξ αὐτῶν τὰς κλειδας τῶν μεγάλων Ἀθηνῶν εἰς χεῖρας δεσπότη τοῦ Αὐστριακοῦ ἢ Σλάβου, Τούρκου ἢ Ἑβραίου.

ὦ Ἀθηναῖοι ! καὶ σεῖς ἀκόμη οἱ τρέχοντες εἰς τὸ πρυτανεῖον τοῦ Μελά καὶ σιτιζόμενοι καὶ πωλούμενοι, καὶ σεῖς οἱ χάσαντες τὴν ὄρασιν καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν αἴσθησιν καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ὑπερφανείας πρὸ τῆς στυλπνότητος καὶ τῆς καινουργότητος τῶν μελαδικῶν τραπέζογραμμάτων, ἐὰν ἐγνωρίζετε τὴν σημασίαν τῆς προδοσίας σας, ἢν κάμνετε εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὸ Πανελλήνιον, βεβαίως θὰ ἐφεύγετε τοῦ μελαδικοῦ μελάθρου τρέμοντες, φρικιῶντες, πονοῦντες, καταρῶμενοι, ἀναθεματίζοντες. Πιστεύσατέ με ! δὲν πωλεῖτε μόνον τοὺς ἑαυτοὺς σας, πωλεῖτε πατρίδα δλόκληρον, ἀλλὰ ἢ ἀχρεία ἀτυμοσφαιρικὴ οὐμίγλη, ἥτις τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἔκαμε νὰ κιτρινίσουν καὶ νὰ ρυπανθῶσιν αἱ κυναῖ Ἀθηνῶν μας, σὰς ἐμποδίζει νὰ ἰδῆτε, νὰ αἰσθανθῆτε, νὰ σκεπθῆτε, νὰ ἐννοήσητε !

* * *

Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μελά ὡς δημάρχου Ἀθηναίων δὲν εἶνε πράξις μεμονωμένη, ἄσχετος μὲ ἄλλα περιστατικά, δὲν δύναται νὰ ἐκληθῇ ὡς μονομανία ἀνθρώπου βαρυνθέντος νὰ παίξῃ ἀπὸ τὸ πρῶτ' ὡς τὸ βράδυ ἐκαρτέ, νὰ δμιλῇ περὶ Εὐρρρρρρῶπης καὶ Εὐρρρρρρῶπαιων, καὶ νὰ κερδίξῃ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐπιθυμήσαντος δὲ ἵνα προλάβῃ καμμίαν αὐτοχειρίαν ἐκ πλιξέως νὰ μεταλλάξῃ βίον καὶ ν' ἀναγράψῃ γεννήσεις, θανάτους, κηδείας καὶ νὰ ὑπογράψῃ συμφωνητικὰ, ἐνοικιαστήρια, πωλητήρια, κλπ. Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μελά εἶνε πράξις σοβαρὰ ἢν ἀνέλαθεν ἔται.

ρία ανθρώπων πρὸ ἐτῶν ἐγκατασταθέντων ἐναυθῆα μὲ τὰς παιδίσκας καὶ τὰ ὑποζύγια καὶ τοὺς μεσίτας καὶ τοὺς ἀχυρανθρώπους, διότι οἱ Τούρκοι ἔπαυσαν νὰ ἐξοφλοῦν τὰ χρέη των μὲ ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν καὶ ὅ,τι ἐσκέπτοντο νὰ βάλουν χεῖρι καὶ εἰς τὰς περιουσίας καὶ εἰς τὰς τραπέζας των, καὶ ἐφυγαδεύθησαν πατεῖς με πατῶ σε εἰς Παρισίους καὶ εἰς Ἀθήνας, ἰδίως ἐδῶ, πρωτεύουσαν κράτους ἔχοντος πόρους φυσικοὺς πλουσίους καὶ λαὸν ἐργατικώτατον, δύο πηγὰς θηλαδὴ δυναμένας; νὰ θρέψωσι σχέδια κηφῆνων καὶ ἐπιχειρήσεις ἀπατεῶνων. Δὲν ἤλθαν ὡς γεωργοί, νὰ σκάψωσι τὴν γῆν ἢ νὰ ἀνοίξωσι δρόμους ἢ νὰ καταστήσωσι πλωτοὺς τοὺς χειμάρρους ἢ νὰ εἰσαγάγωσιν ἐγγῶριον βιομηχανίαν ἢ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα ἢ νὰ ἀναπτύξωσι τὸ ἐμπόριον. Ἐνας δὲν εἶνε μεταξὺ αὐτῶν ἱατρὸς, ἓνας δὲν εἶνε ἔμπορος, ἓνας δὲν εἶνε βιομηχανὸς καθαρὸς, χωρὶς ἐταιρίας, μετοχὰς, χρηματιστήριον, χαρτοπαίγνιον, ἀπάται. Ἐνας δὲν ἤλθε νὰ καταταχθῆ στρατιώτης, ἢ νὰ διαπρέψῃ ὡς ἀξιωματικὸς, ἓνας δὲν ἐμελέτησε ζητήματα κοινωνικὰ ἢ πολιτικὰ, ἓνας δὲν ὑπέδειξε τίποτε ὀρθὸν ἢ χρήσιμον εἰς τὸ ἔθνος, ἓνας δὲν ἠγόρευεν ἀγόρευσιν ἐθνικὴν ἢ διεγερτικὴν φρονήματος καὶ αἰσθήματος. Δὲν ἤλθαν νὰ ἐγκατασταθῶσιν ὡς ἀδελφοί, ὡς ἴσοι πρὸς ἴσους, ὡς ἔμποροι μετὰ ἐμπόρων, ὡς φορολογούμενοι μετὰ φορολογουμένων, ὡς τέκνα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος.

Ἄπ' ἐναντίας! Ἦλθον νὰ παίξουν καὶ νὰ ἐμπορευθῶσι τὰ πάντα. Ἡ βουλευτεία ἐμπόριον· αἱ πρεσβεῖαι ἐμπόριον· ἡ Δημαρχία ἐμπόριον· ἡ βιομηχανία χαρτοπαίγνιον· τὰ δημόσια ἔργα χαρτοπαίγνιον· ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη, τὰ δάνεια καὶ αἱ στρατιωτικαὶ προμήθειαι, χαρτοπαίγνιον, χαρτοπαίγνιον. Πρέπει οἱ εἴκοσι καὶ οἱ τριάκοντα αὐτοὶ νὰ κερδίσουν τόσα, ὅσα τὸ ἓν ἑκατομύριον τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων. Πρέπει δλόκληρα χωρία καὶ κοινότητες καὶ ἐπαρχίαι νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν των. Πρέπει νὰ γίνωσι νέοι συνοικισμοί, νὰ οἰκοδομοῦν ἀπὸ ἓνα παληόσπητο αὐτοί, τὸ ὁποῖον νὰ κατοικήσουν κἀνενα μῆνα, ἕως ὅτου προσελκύσουν ἐκεῖ ἀγοραστὰς, πωλήσουν, κερδίσουν καὶ φύγουν· καὶ πάλιν ἄλλου. Πρέπει νὰ λάβωσι τὸ ὑπουργεῖον τῶν οικονομικῶν εἰς χεῖράς των, πρέπει νὰ λάβωσιν εἰς χεῖρας τὸ τραπέζιτικόν μονοπώλιον, πρέπει νὰ μουρδαρέψουν ὅλα τὰ δημόσια ἔργα, πρέπει νὰ κάμουν ἀτελεῖς σιδηροδρόμους, ἐφ' ὧν θὰ συμβαίνουσι ἀπειρα δυστυχήματα, πρέπει νὰ ἀγοράσουν ἀχυρανθρώπους κατὰ ἑκατοστύκας, πρέπει δι' ἐπιγραφῶν νὰ συγγενολογήσουν μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου, καὶ πρέπει νὰ σβεσθῆ χάριν αὐτῶν ὀρχαῖα καὶ νέα ἱστορία, παλαιοὶ καὶ νέοι ἄγωνες, κατορθώματα ξηρὰ καὶ θαλάσσης, ὀνόματα ἐπιστήμης καὶ διανοίας, κλέη τῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ βήματος, ἀγλαΐσματα τῆς φιλολογίας καὶ τῶν γραμμάτων, διὰ νὰ ἐνθρονισθῆ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἑλλάδος ἡ γενεὰ τῶν νόθων, τῶν διεφθαρμένων, τῶν τουρκογύφτων.

Καὶ τίνα θὰ ὦσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπικρατήσεως αὐτῆς; Δὲν αἰσθάνεσθε ὅτι πλησιάζουν, ἔρχονται τὰ κύματα νέας κατακτήσεως φοβερωτέρας καὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Τούρκων καὶ τῶν Φράγκων, κατακτήσεως διὰ τοῦ χρυσοῦ ἐπὶ τῶν στομάχων καὶ τῆς ζωῆς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων; Δὲν αἰσθάνεσθε ὅτι αὐτοὶ θὰ ἀλλάξουν τὴν ὄψιν τῆς Ἑλλάδος, δημιουργοῦντες τὴν αἰσχροτέραν τῶν ἀριστοκρατιῶν, ἐξ ἧς κατεστράφησαν ὀλβιώτεροι καὶ μεγαλείτεροι τῆς Ἑλλάδος πολιτείας; Τί εἶνε ὁ βασιλεὺς ἀπέναντι τῶν πολυπόδων αὐτῶν, οἵτινες, ἀπλόνονται ἀπλόνονται, ἀπλόνονται.

Οἱ ἄνδρες οὗτοι εἶναι φιλάργυροι ὡς Ἑβραῖοι, ἀπιστοὶ ὡς Ἰουδαί, Ἰησοῦται ὡς δὸν Βασιλῖοι, ἄλλοτε δειλοὶ ὡς κλέπται, ἄλλοτε τολμηροὶ ὡς ληστὰι, πανούργοι ὡς Ἑβραῖοι, φιλήθονοι ὡς Τούρκοι, ἄρπαγες ὡς πασάδες, ἀπλῆστοι ὡς καρχαρία. Ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἦσαν κρυμμένοι ἐν τοῖς παρασκηναῖς καὶ μετ' αὐτὴν ἰδοὺ ἀναφαινόμενοι ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρουσιαζόμενοι ὡς πρωταγωνισταί. Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Μετὰ ὡς Δημάρχου ἦτο τὸ μεγαλεῖτερον τόλμημα· μετ' αὐτὸν δὲν μένει ἄλλο ἢ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Συγγροῦ ὡς πρωθυπουργοῦ.

Ἐνα τόπον ἐλόκληρον πρόκειται νὰ ἀγοράσουν! Καὶ ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι ἡ Ἑλλάς. Καὶ ἡ Ἑλλάς αὐτὴ ἔχει νὰ διανύσῃ μέλλον ἀγῶνων, μαρτυρίου, πολέμων, ἕως ὅτου καλύψῃ διὰ τῆς σημαίας τῆς τὰ γυμνά μέλη τῶν ὑπὸ δουλείαν τέκνων. Ἐννοεῖτε τώρα; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι— ἡ ἐμπορικὴ αὐτὴ Ἐταιρία— παρεμβαίνει μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς, καὶ φωνάζει: Ὅπισω! εἰς τὸ χρηματιστήριον, εἰς τὴν ἀγορὰν, εἰς τὸ ποροστάσιον! Μακρὰν ἡ ἰδέα τῆς θυσίας, μακρὰν τὸ αἰσθημα τῆς πατρίδος, μακρὰν ὁ χαρακτήρ τῆς ἀνδρείας καὶ τοῦ φρονήματος. Ἐθνος Ἑβραίων! Ἰδοὺ τὸ μέλλον μας! Θὰ ἐμπορευθῶμεν τὸ ὄνομα καὶ τὴν δόξαν μας, θὰ ἐξαργυρώσωμεν τὸ παρελθόν καὶ τὴν ἱστορίαν μας, θὰ καταβιδάσωμεν εἰς τὸ κολλυβιστήριον τὸν Παρθενῶνα καὶ τὰ Προπύλαια, θὰ ἀπατήσωμεν δὲ Ἄγγλους καὶ Γερμανοὺς; καὶ Ῥώσους, θὰ νομίσουν ὅτι θὰ μᾶς ἀγοράσουν, ἡμεῖς δὲ θὰ τοὺς ἔχωμεν ἀγορασμένους, καὶ θὰ κάμωμεν χρήματα, χρήματα!

Ἐννοια σας! μὴ δειλιάτε! τὸ ἔργον εἶναι φοβερὸν καὶ τρομερὸν, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εἴμεθα φοβερώτεροι καὶ τρομερώτεροι. Δώστε μας ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν Δημαρχίαν τῆς πρωτεύουσας καὶ ἔννοια σας!

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐλάβομεν μακρὰν ἐπιστολὴν ἐκ Σοφίας, ἐν λεπτομερείαις ἀνασκευάζουσαν ὅσα ὑπὸ τινος ἐδημοσιεύθησαν ἐκεῖθεν ἐν τῇ Ἐφημερίδι κατὰ τοῦ τέως ἐν Σοφίᾳ ὑποπροξένου κ. Δ. Σούτσου. Ὁ ἐπιστέλλων ἡμῖν ἀποδεικνύει ὅτι ἕνεκα ἰδιοτελῶν ἀφορμῶν ὁ γράψας ἐπετέθη οὕτω κατὰ τοῦ κ. Σούτσου, ὡς ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος δικῶν τινῶν, μὴ συμφέροντος εἰς τὸν ἀνωτέρω διατριβογράφον: ἡ κατὰ τοῦ κ. Σούτσου κατηγορία ὅτι ὑπέκλεψε τὰς ὑπογράφας τῶν παρέδρων ἀποδεικνύεται ψευδὴς ἐκ τῆς ἐνυπογράφου ἀναιρέσεως, ἣν ἀπέστειλαν εἰς τὴν δημοσιότητα οἱ τότε παρεδρεύοντες. Ἐπιλέγει δὲ ὅτι ἡ διατριβὴ αὕτη τὰ μέγιστα ἠρέθισε τὴν μικρὰν ἐν Σοφίᾳ κοινότητα, ἥτις αὐθόρμητος ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ τῇ διεθύνσει τῆς «Ἐφημερίδος», διαψεύδουσα διαρρηθῆν τὰ γραφόμενα. Τὸ τηλεγράφημα φέρει 70 καὶ πλέον ὑπογράφας, διότι τόσοι καὶ μόνοι εἴμεθα.

Ἄβριον καὶ μεθαύριον, πανηγυρίζει μεγαλοπρεπέστατα ἱερουργούντος ἀρχιερέως, ὁ ἀνακαινισθεὶς καὶ εὐτρεπισθεὶς ἐνοριακὸς ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν συρροῇ μεγάλῃ φιλευσεβῶν καὶ φιλεόρτων.